

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Gavela Llopis)

Tuomiolauselma

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 13 artiklan ja 15 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jätehuolto tapahtuu vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä sekä erityisesti, ettei vaaranneta vesiä, ilmaa, maaperää, kasveja eikä eläimiä, ja että kuntaan sijoitetun jätteen käsittelystä huolehtii kyseinen kunta itse tai kauppias, jätteenkäsittelytoimia suorittava laitos tai yritys, taikka yksityinen tai julkinen jätteiden kerääjä tämän direktiivin 4 ja 13 artiklan mukaisesti, seuraavien kaatopaikkojen osalta: Torremolinos (Malaga), Torrent de S'Estret (Andratx, Mallorca), Hoya Yegua de Arriba (Yaiza, Lanzarote), Barranco de Butihondo (Pájara, Fuerteventura), La Laguna-Tiscamanita (Tuineje, Fuerteventura), Lomo Blanco (Antigua, Fuerteventura), Montaña de Amagro (Galdar, Gran Canaria), Franja Costera de Botija (Galdar, Gran Canaria), Cueva Lapa (Galdar, Gran Canaria), Colmena (Santiago del Teide, Teneriffa), Montaña Los Giles (La Laguna, Teneriffa), de Las Rosas (Güímar, Teneriffa), Barranco de Tejina (Guía de Isora, Teneriffa), Llano de Ifara (Granadilla de Abona, Teneriffa), Barranco del Carmen (Santa Cruz de La Palma, La Palma), Barranco Jurado (Tijarafe, La Palma), Montaña Negra (Puntagorda, La Palma), Lomo Alto (Fuencaliente, La Palma), Arure/Llano Grande (Valle Gran Rey, La Gomera), El Palmar – Taguluche (Hermigua, La Gomera), Paraje de Juan Barba (Alajeró, La Gomera), El Altito (Valle Gran Rey, La Gomera), Punta Sardina (Agulo, La Gomera), Los Llanillos (La Frontera, El Hierro), Faro de Orchilla (La Frontera, El Hierro), Montaña del Tesoro (Valverde, El Hierro), Arbancón (Kastilia-La Mancha), Galve de Sorbe (Kastilia-La Mancha), Hiendelaencina (Kastilia-La Mancha), Tamajón (Kastilia-La Mancha), El Casar (Kastilia-La Mancha), Cardeñosa (Ávila), Miranda de Ebro (Burgos), Poza de la Sal (Burgos), Acebedo (León), Bustillo del Páramo (León), Cármenes (León), Gradefes (León), Noceda del Bierzo (León), San Millán de los Caballeros (León), Santa María del Páramo (León), Villaornate y Castro (León), Cevico de La Torre (Palencia), Palencia (Palencia), Ahigal de los Aceiteros (Salamanca), Alaraz (Salamanca), Calvarrasa de Abajo (Salamanca), Hinojosa de Duero (Salamanca), Machacón (Salamanca), Palaciosrubios (Salamanca), Peñaranda de Bracamonte (Salamanca), Salmoral (Salamanca), Tordillos (Salamanca), Basardilla (Segovia), Cabezuela (Segovia), Almaraz del Duero (Zamora), Cañizal (Zamora), Casaseca de las Chanas (Zamora), La Serratilla (Abanilla), Las Rellanas (Santomera) ja El Labradorcico (Aguilas).
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 16, 18.1.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt hof van beroep te Brussel – Belgia) – Lucio Cesare Aquino v. Belgian valtio

(Asia C-3/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin oikeus — Yksityisten oikeudet — Tilanne, jossa tuomioistuin on loukannut yksityisten oikeuksia — Ennakkoratkaisukysymykset — Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi — Kansallinen tuomioistuin, joka käsittelee asian ylimpänä oikeusasteena)

(2017/C 151/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Lucio Cesare Aquino

Vastapuoli: Belgian valtio

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 267 artiklan kolmatta kohtaa on tulkittava siten, että tuomioistuimen, jonka ratkaisuihin saa kansallisen lainsäädännön mukaan hakea muutosta, ei voida katsoa olevan ylimpänä oikeusasteena toimiva tuomioistuin siinä tapauksessa, että sen antamasta ratkaisusta tehtyä kassaatiovalitusta ei ole tutkittu siksi, että valittaja on luopunut valituksestaan.
- 2) Toiseen ennakkoratkaisukysymykseen ei ole tarpeen vastata.
- 3) SEUT 267 artiklan kolmatta kohtaa on tulkittava siten, että ylimpänä oikeusasteena toimiva tuomioistuin voi jättää esittämättä unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen silloin, kun kassaatiovalitus on jätetty tutkimatta tässä tuomioistuimessa käytävään menettelyyn liittyvien tutkimatta jättämistä koskevien perusteiden vuoksi, sillä edellytyksellä, että vastaavuusperiaatetta ja tehokkuusperiaatetta noudatetaan.

⁽¹⁾ EUVL C 136, 18.4.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesas Administratīvo lietu departaments – Latvia) – Valsts ieņēmumu dienests v. Veloserviss SIA

(Asia C-47/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto — Yhteisön tullikoodeksi — 220 artiklan 2 kohdan b alakohta — Tuontitullien kantaminen jälkitullauksin — Perusteltu luottamus — Soveltamisedellytykset — Tulliviranomaisten erehdys — Tuojan velvollisuus toimia vilpittömässä mielessä ja tarkastaa olosuhteet, joissa A-alkuperätodistus on annettu — Todistuskäytännöt — Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) kertomus)

(2017/C 151/15)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesas Administratīvo lietu departaments

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Valsts ieņēmumu dienests

Vastapuoli: Veloserviss SIA

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että tuoja voi tukeutua perusteltuun luottamukseen tämän säännöksen nojalla vastustaakseen tuontitullien tileihin kirjaamista jälkikäteen siten, että hän vetoaa vilpittömään mieleensä, ainoastaan silloin, kun kolme kumulatiivista edellytystä täyttyy. Ensinnäkin näiden tullien kantamatta jättämisen on pitänyt johtua toimivaltaisten viranomaisten omasta virheestä, lisäksi tämän virheen on oltava luonteeltaan sellainen, ettei vilpittömässä mielessä toiminut velan maksamisesta vastuussa ollut ole voinut kohtuudella havaita sitä, ja velan maksamisesta vastuussa olleen on pitänyt noudattaa kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitustaan koskevia säännöksiä. Tällainen perusteltu luottamus puuttuu erityisesti silloin, kun tuoja on jättänyt siitä huolimatta, että hänellä oli ilmeisiä syitä epäillä A-alkuperätodistuksen oikeellisuutta, ottamasta kaikkien mahdollisuuksiensa mukaisesti selvää todistuksen antamisen olosuhteista tarkistaakseen, olivatko nämä epäilyt perusteltuja. Tällainen velvollisuus ei kuitenkaan merkitse sitä, että tuoja olisi velvollinen yleisellä tavalla tarkastamaan systemaattisesti ne olosuhteet, joissa viejään tulliviranomaiset antoivat A-alkuperätodistuksen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida kaikkien pääasian konkreettisten seikkojen perusteella, täytyvätkö nämä kolme edellytystä tässä tapauksessa.